

udrede Pengene og søge at faa dem tilbage ved Hjælp af sin egen Kaution.

Finansministeren (Hage): Nu kom det ærede Medlem til den virkelige Kærne. Den Indvending, han nu gør gældende, rammer ikke det, jeg har talt om, men selve det Hovedspørgsmaal, om Staten overhovedet skal gaa ind paa at laane $2\frac{1}{2}$ à 3 Mill. Kr. ud til det foreliggende Øjemed. Det er Kærnen; men denne Side af Sagen vedkommer ikke det, som jeg her er opfordret til at udtale mig om. Naar man gaar ud fra, at der er Enighed om at træffe denne Disposition, har jeg at overveje, hvorledes Staten skal skaffe de Penge, som Lovgivningsmagten her beslutter at give ud. Men hvorvidt den Udvej, jeg altsaa har anvist, nemlig muligvis at rejse Pengene gennem Kreditforeninger, hvorvidt den er heldig, er en Sag, som slet ikke vedkommer Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten overhovedet skal gaa til hele denne Udgift. — I øvrigt skal jeg bemærke, at det ærede Medlem svæver i en fuldstændig Vildfarelse, naar han taler om, at Kreditforeningerne skulle udrede Laan indtil $\frac{9}{10}$ af Ejendommenes Værdi. Den Del af Laanene, der bliver Tale om at tilvejebringe gennem Kreditforeningerne, er kun $\frac{3}{5}$ af Laanesummen, altsaa $\frac{3}{5}$ af $\frac{9}{10}$. Det er 54 pCt. Og at laane indtil 54 pCt. i Ejendomme er, tror jeg, ikke noget for de bestaaende Kreditforeninger fuldstændig ukendt. — Det ærede Medlem udtalte endvidere, at det forbavtede ham, at jeg har ført foreløbige Forhandlinger angaaende dette Spørgsmaal og holdt Resultatet deraf hemmeligt, ikke lagt Kortene paa Bordet og givet Landstinget Lejlighed til at vide, hvad man er naaet til. Meget vel, Kortene ere lagte paa Bordet og alle Hemmeligheder røbede med disse Ord: Forhandlingerne have ført til det Resultat, at der ikke er gjort nogen Indvending mod Gennemførligheden af det, der er Tale om.

P. G. C. Jensen: Maa jeg dertil kun sige, at det vil dog blive Tilfældet, at man maa transportere hele Statskassens Obligation, den enkelte Obligation, og den lyder sandelig paa $\frac{9}{10}$. Nu gad jeg nok vide, hvorledes man skulde bære sig ad med at transportere et Beløb, der svarer til $\frac{3}{5}$ af Ejendommenes Taksationsværdi, ud af denne Obligation til Kreditforeningerne; man maatte naturligvis transportere hele Obligationen, det ser jeg ikke, man kan undgaa.

Og hvad det angaar med, at der ikke er gjort nogen Indvending fra Kreditforeningerne, saa er det aldeles ingen Oplysning, aldeles ingen Oplysning! Thi det ved jeg vel, at Kreditforeningerne gøre ingen Indvendinger, naar de kunne faa det indrettet, saaledes som de selv ville. Jeg fik altsaa for det første ikke noget egentligt Svar paa mit Spørgsmaal, og for det andet ikke Svar paa, hvad det var for Kreditforeninger, og derpaa lægger jeg den største Vægt. Hvis man nemlig gaar til Husmandskreditforeningerne i denne Sag, var det dog et fornuftigt Skridt i den Henseende, men gaar man uden for dem, betragter jeg det som et meget ufornuftigt Skridt.

Finansministeren (Hage): Det er Østifternes Husmandskreditforenings Direktører, med hvem jeg foreløbig har ladet tale om Sagen. Naar det ærede Medlem ikke kan tænke sig andet, end at Staten maa til Kreditforeningen transportere hele Obligationen, vil jeg spørge, om det er en Ting, som det er det ærede Medlem fuldstændig umuligt at tænke sig, at Staten kunde lade Debitor udstede 2 Obligationer, en paa $\frac{3}{5}$ og en paa $\frac{2}{5}$ af Laanesummen.

P. G. C. Jensen: Dertil vil jeg svare, at det var netop det, jeg straks bemærkede, at der maatte udstedes en Obligation fra Laantageren selv.

Ordføreren (A. Hage): Jeg skal paa dette fremrykkede Tidspunkt fatte mig meget kort, idet jeg ikke skal komme ind paa den Diskussion, der nu er ført mellem den højtærede Finansminister og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) om Kreditforeningerne. Jeg skal kun i Anledning af denne Diskussion gentage, at vi have maattet arbejde under et Pres for at faa Loven færdig, idet vi stode lige over for den Eventualitet slet ingen Lov at have, hvis vi ikke bleve færdige med vore Arbejder, men at jeg ganske sikkert, hvis vi ikke skulde have haft Loven til Revision om 5 Aar, vilde have stemt for forskellige Ændringer, som jeg dog nu mener kunne opsættes. Jeg skal i saa Henseende fremhæve, at jeg vistnok ikke var gaaet med til hele det Punkt om Kreditforeningerne, hvis vi, som sagt, ikke skulde have Loven til Revision om 5 Aar. Jeg tror, det bliver en dyr Historie, og af den højtærede Minister have vi jo faaet det bekræftet, at han selv tror, det bliver